

Po Bazilikos skliautais

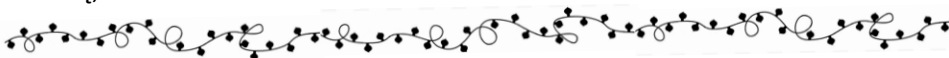
Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromejaus ir
Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Mielieji, nors adventas kviečia išlaukti, tačiau daugumai tenka rašyti kalėdinius sveikinimus daug anksčiau negu ateina Kalėdos. Nors daugumas mūsų esame per mygtuko paspaudimo atstumą, tačiau jeigu Kūčių vakarienės metu negalime pažvelgti mylimiausiai ir brangiausiems žmonėms į akis, bent jau „gyva“ atvirutė kartu su pašventintais kalėdaičiais, o ne klaviatūrinis sveikinimas tepasiekia mūsų artimuosius. Metų sandūroje nori nenori tenka prisiminti praėjusius metus ir įvertinti, kiek praėjusiais metais girdėti linkėjimai tapo tikrove. Daugumas jų – sveikatos, laimės, pinigų – verti pakartoti ir Kalėdose, ir Velykose, ir gimtadienio, ir vardadienio proga. Tačiau kaskart norisi kažko tikrai naujo, neįprasto, stebuklingo. Kas jeigu šiuose metuose, šiose šventose Kalėdose vieni kitiems šalia įprastų sveikinimų palinkėsime PRASMĖS?!...

Juk ką gi reiškia laimingas gyvenimas, jeigu jis nėra prasmingas? O prasmę mums nebūtinai suteikia sveikata, pinigai ar ilgas amžius. Prasmingas gyvenimas yra tada, kada galime atsakyti, dėl ko gyvename. Tai gali būti šeima, bendruomenė, valstybė. Aišku ne visi esame palaiminti šeima, tačiau visi ateiname iš šeimos, vienokios ar kitokios, su teigiamomis, ar ne visada, patirtimis, ir tada ateina laikas, kai reikia apsispręsti, ir ne visiems pasiseka, ir ne visiems išeina būti kartu. Taigi šeima, jeigu ją turite, nėra duotybė. Tai yra dar viena dovana, kuria reikia labai atsakingai ir prasmingai džiaugtis. Tad tie, kurie neturime šeimos, turime ieškoti atsakymo, vardan ko gyventi, kur nors kitur. Vieniems atsakymu tampa darbas, karjera, savęs ir savo fizinio bei protinio kūno lavinimas bei puoselėjimas. Kiti atsakymą surandame pasišvęsdami bendruomenės, visuomenės, partijos, organizacijos tikslams ir jų įgyvendinimui. Dar kiti lieka ieškotojais, užkliuvusiais priklausomybių, virtualios erdvės ir bendravimo tinkluose, taip ir nesurandantys savojo „aš“ ir kam galėtų jį prasmingai dovanoti. Į tokį pasaulį ir tarp tokių žmonių, visokių visokiausių, ateina Dievas, tapęs žmogumi, ir atneša dar vieną galimą gyvenimo prasmę atsakymą. Jėzus Kristus kviečia kartu su šeima, jeigu ją turite, darbu, kurį dirbate, sveikata, kokia ir kiek esate apdovanotas ar apdovanota, talentais ir ribotumais, visą savąjį gyvenimą su viskuo, kas jame yra, netgi nuodėme, padovanoti Dievui. Juk kaip popiežius Pranciškus sako paskutinėje savo enciklikoje „Laudato si“ rašo, kad šiuose gailėstingumo metuose žmogui reiktų „padaryti galą savo pretenzijoms į absoliutų viešpatavimą žemei ir vėl atsigręžti į Tėvą Kūrėją ir vienintelį pasaulio šeiminką (75)“. Kada atpažinsime ir pripažinsime savo kūriniskumą, atsiras puiki proga iš naujo atrasti, kad turime Tėvą Danguje, kuris mus ne tik stebi, vertina ir tikisi, bet iš tiesų savo begaline meile ir atlaidžiu pakantumu mus lydi, rūpinasi ir laukia SUSITIKIMUI, čia ir dabar, be pabaigos, amžinai. Nes tik Jis žino, kas galiausiai mano ir tavo, visų mūsų, širdis gali pripildyti nepasenstančio stebuklo ir neišblėstančios laimės.

Artėjančiose naujuosiuose metuose prašykime sau ir linkėkime vieni kitiems, kad mūsų alkstančios širdys ir besiilginčios sielos būtų pripildytos prasmės, kad galutinis ir pats tikriausias mūsų nuolat keliamo klausimo „Kodėl?“ atsakymas būtų Emanuelis – Dievas su mumis.

O Stebuklingoji Krekenavos Dievo Motina, Dievo ir mūsų, Gailėstingumo motina, pasitik kiekvieną, kas į prasmingą gyvenimą panorės įžengti per Tavo Sūnaus Jėzaus Kristaus gimimą, kančią mirtį ir prisikėlimą atvertas dangaus karalystės, Tėvo namų, duris.

KALĖDINIO LAIKOTARPIO PAMALDŲ TVARKA

Gruodžio 24 d. (ketvirtadienis) – Kūčios. Piemenėlių šv. Mišios
21 val. Krekenavos bazilikoje.

Gruodžio 25 d. (penktadienis) – Kristaus Gimimas (Kalėdos). Šv. Mišios:
8 val. Krekenavos bazilikoje,
10 val. Upytės bažnyčioje,
12 val. Vadaktėlių bažnyčioje.

Gruodžio 26 d. (šeštadienis) – antra Kalėdų diena. Šv. Mišios
12 val. Krekenavos bazilikoje.

Gruodžio 31 d. (ketvirtadienis). Padėkos už praėjusius metus šv. Mišios
23 val. Krekenavos bazilikoje. Po Mišių – Naujųjų metų sutiktuvės bazilikos aikštėje.

Sausio 1 d. (penktadienį) šv. Mišių nebus.

Sausio 3 d. (sekmadienis) – Viešpaties Apsireiškimas (Trys Karaliai). Šv. Mišios:
10 val. Upytės bažnyčioje. Mišių metu šventinami auksas, smilkalai, mira, kreida.
12 val. Krekenavos bazilikoje. Mišių metu šventinami auksas, smilkalai, mira, kreida. Po Mišių – šventė vaikams parapijos namų salėje.

Šventėse ir kasdienybėje su Jumis,
kun. Gediminas

LAPKRIČIO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Rita Juozėnaitė

Žinau pora prietarų, kurie išsipildo šimtu procentų, net jei esi kuo tikriausias katalikas. Pirmasis: jei pabeldė į duris – lauk svečių. Antrasis: jei kirsti gatvę ties bazilika reikia bent penkių minučių – artėja Visi Šventieji ir Vėlinės. Taip, būtent šiomis dienomis, kurių proga taip rūpinomės aplankyti visus artimųjų kapus, ir pradėjome lapkritį.

Lapkričio 1 d., sekmadienį, gausiai susirinkę 12 val. šv. Mišiose, kreipėmės į visus šventuosius Danguje, džiaugdamiesi, dėkodami ir prašydami užtarimo. 14 val. tomis pačiomis intencijomis meldėmės ir Vadaktėlių bažnyčioje. O vakare į šiltos, paslaptingos, gal net truputėlį baugokos žvakių šviesos pripildytą baziliką susirinkome prisiminti savo mirusiuosius, išmelsti jiems amžino džiaugsmo ir ramybės. Nepamiršti liko nei artimieji, nei parapijoje dirbę kunigai, nei tie, kurių veido niekas jau seniai nepamena...

Lapkričio 2–8 dienas taip pat skyrėme maldai už mirusius. Kasdienėse Mišiose, kad ir negausiai susirinkę, ištikimai kartojome „Amžinąjį atilsį...“ Duok, Dieve, kad ir visi gėlių krepšeliai bei tūkstančiai žvakelių kapinėse būtų su ta mintimi padėti...

Lapkričio 6-7 d. visų trijų Krekenavos, Upytės ir Vadaktėlių parapijų patarnautojai dalyvavo Panevėžio vyskupijos patarnautojų savaitgalyje Anykščiuose. Ten jie klausėsi katechezijų, meldėsi, šventė šv. Mišias, taip pat labai sėkmingai dalyvavo „protų mūšyje“, naktiniame žygyje, pramogavo vasaros rogučių ir lajų take. O sekmadienį prisipildę džiaugsmingos bendrystės vėlei susirinko į savo parapijų šventoves susitikimui su Jėzumi. Džiaugiamės tokiu šauniu mūsų parapijų patarnautojų būreliu.

Lapkričio 15 d., sekmadienį, kaip įprasta, meldėmės į Švč. M. Mariją kasmėnesiniuose atlaiduose. 12 val. šv. Mišias aukojo vysk. emeritas Jonas Kauneckas. Nedarbo diena patraukė atvykti net pora svečių chorų: 10 val. šv. Mišiose giedojo Kėdainių kultūros centro sakralinės muzikos ansamblis „Giesmė“ (vad. J. Z. Bernadišius), sumą papuošė gausus vokalinis ansamblis „Tolmėja“ iš Panevėžio (vad. V. Nevulienė). Po šv. Mišių svečiai ir parapijiečiai rinkosi parapijos namuose bendrai agapei ir jaukiam bendravimui. Norintys galėjo apžiūrėti lapkričio mėnesiui skirtą V. Kutkienės darbų parodą „Užmigę Viešpatyje“, choristai-svečiai pasistiprinę ir padėkoję dar grįžo patyrinti baziliką.

Lapkričio 19 d., ketvirtadienį, į Aušros Vartų Gailėstingumo Motinos Globos atlaidus Vilniuje išjudėjo jau mūsų parapijos piligrimai. Jie aplankė Šv. Teresės bažnyčią, Aušros Vartus, Bernardinų bažnyčios ir vienuolyno ansamblį, šv. Faustinos namelį. Galvoju: kam visa tai, jei ir čia, Krekenavoje, netrūksta atlaidų, turime stebuklingąją Mariją... Bet tikriausiai tam, kaip neseniai klebonas kun. Gediminas Šventojo Rašto studijose minėjo, kad rastume tą dykumą, kur, kaip Jonas Krikštytojas, išgirstume Dievo balsą. Ne ten, kur įprastai esame, ne ten, kur gyvename ir daug ko nebegirdime ir nematome iš pripratimo, net jei mūsų namai, kur didi šventovė...

Lapkričio 20 d., penktadienį, šv. Mišiose su jaunimu

meldėsi ir Panevėžio rajono vietos veiklos grupė. Po pamaldų parapijos namuose, kurių rekonstrukciją ši grupė finansavo, įvyko visuotinis narių susirinkimas, parapijos namų projekto pristatymas ir smagi šventė, patikimų šaltinių duomenimis, užsitęsusi net po vidurnakčio. Jaunimas tą vakarą išskubėjo į Panevėžį, kur kino centre „Gargas“ žiūrėjo nuostabų filmą „Mažasis princas“, vėliau su-naikino 5 šeimynines picas, rodos, 23 stiklines *Coca-colas* ir arbatos, o tada sotūs ir laimingi grįžo namo.

Gerai, kad šitiek prisivalgius skrandžiui pailsinti dar buvo šeštadienis, mat lapkričio 22 d., sekmadienį, po bazilikos stogu sutilpo net trys šventės ir visi jų šventėjai. Didžiausia, žinoma, Kristaus Karaliaus iškilmė, kur meldėmės ir mąstėme apie Kristų kaip Gailėstingąją Meilę ir karalystę, nepanašią į jokią kitą žemėje. Gražiai sutapo ir klebono gimtadienio šventės išvakarės, tad visos parapijos organizacijos nuoširdžiai pasveikino Gailėstingosios Meilės keliu einantį ir mus kviečiantį eiti kun. Gediminą. O parapijos jaunimo padovanoto gimtadienio torto po šv. Mišių galėjo paskanauti kiekvienas pamaldų dalyvis. Išeidami jau galėjome įsigyti ir pašventintų kalėdaičių bei „Carito“ žvakelių. Trečioji šventė ir šventėjai užėmė parapijos namus. Čia prie vaišių stalo šv. Cecilijos, muzikų globėjos, dienos proga susitiko esami ir buvę choristai bei dvi vargonininkės. Buvo pagerbti ilgametę tarnystę dovanoję buvę ir esami choro nariai, priskanauta visokių naminių gėrybių, o po šlakelio naminio vyno suskambo ir dainos. Programoje numatyto filmo „Uolų medus“ net neprireikė, o ir indai turbūt dar niekad nebuvo išplauti taip muzikaliai...

Lapkričio 27 d., penktadienį, klebonui išvykus į konferenciją Vilniuje, jaunimo susitikimas vienai dienai pakeitė formatą. Vietoje vakarinių šv. Mišių įvyko Švč. Sakramento adoracija. Bazilika žvakių šviesoje, smilkalų dūmų kvapas bei per juos blausūs daiktų kontūrai, rami giesmė, Šventasis Raštas... Privilegija būti su Viešpačiu taip arti, taip saugiai, taip jaukiai...

Galiausiai lapkričio 29 d., sekmadienis, advento pradžios stotelė. Šv. Mišiomis Krekenavoje ir Vadaktėliuose pradėjome džiugios Vilties ir susikaupimo laiką, truksiantį iki Kalėdų. Sakramentams besiruošiantys vaikai advento pradžią paminėjo jaukia popiete parapijos namuose, kur su savo tėveliais ir artimaisiais gamino advento vainikus savo šeimoms, vėliau bendravo prie kuklaus vaišių stalo. Tą pačią dieną pradėjome ir gerumo akciją, kurios metu surinktos lėšos bus skirtos bazilikoje esančio vaikų kampelio patobulinimui, o parapijos namuose – panašaus įrengimui, kad tėvai turėtų galimybę saugiai palikti vaikus maldos ar susitikimų parapijos namuose metu.

Džiugaus, prasmingo, Dievo link vedančio advento ir šviesių šventų Kalėdų švenčių!

LAPKRIČIO NAUJIENOS IŠ UPYTĖS PARAPIJOS

ses. Inga Margevičiūtė PAMI

Lapkričio 6 d. Upytės parapijos ministrantai kartu su Krekenavos ir Vadaktelių ministrantais dalyvavo ministrantų susitikime Anykščiuose.

Lapkričio 8 d. Upytės parapijoje buvo švenčiami tituliniai švento Karolio Boromiejaus bažnyčios atlydai.

Šv. Mišių metu giedojo, o po jų ir savo daina pasidalino Panevėžio šaulių choras „Aukštaitis“.

Lapkričio 17 d. Upytės bažnyčios patarnautojai kartu su Krekenavos parapijos piligrimais vyko į Aušros vartų Gailestingumo Motinos atlydus.

„CARITO“ MISIJA – PADĖTI BENDRUOMENEI TAPTI MEILĖS IR TARNAVIMO BENDRUOMENE

Akvelina Pogušinskienė

Parapijos „Carito“ tapatybės temą analizavome kartu su Margarita Vyskupaitiene ir Linu Kukuraičiu iš Vilniaus arkivyskupijos, remdamiesi trijų popiežių nuostatomis.

Popiežius pal. Paulius VI inicijavo sukurti Italijos „Carito“ statutą (1972 m.), kuriame sakoma, kad Italijos „Caritas“ yra pastoracinis kūnas. Kai visi susirinkusieji perskaitėme apaštalo Pauliaus pirmojo laiško korintiečiams ištrauką apie kūną ir jo narius, atsipažinome kurį kūno narį kiekvienas atstovaujame. Po to grupelėse aptarėme, ar išgyvename parapijoje vieno kūno patirtį ir kaip parapijos „Caritas“ ugdo parapijos bendruomenę gailestingosios meilės supratimui ir pareigai.

Popiežius Benediktas XVI sako: „Dievo meilėje besisakanijanti artimo meilė yra kiekvieno tikinčiojo užduotis, tačiau kartu ir bažnytinės bendruomenės užduotis. Giliausia Bažnyčios prigimtis reiškiasi trejopa užduotimi: Dievo žodžio skelbimu, sakramentų šventimu ir gailestingosios meilės tarnyste. Šios užduotys negali būti viena nuo kitos atskirtos. Gailestingosios meilės tarnystė Bažnyčiai neatsiejama nuo jos prigimties. Bažnyčia yra Dievo šeima pasaulyje. Šioje šeimoje neturi būti nė vieno, kurį kamuotų skurdas, todėl darykime gera visiems, o ypač tikėjimo namiškiams.“

Grupelėse nagrinėjome: ar artimo meilė yra mūsų bendruomenės pamatinė užduotis, ar mūsų bendruomenė pažįsta tikėjimo namiškių skurdą.

Popiežius Pranciškus enciklikoje „Evangelii Gaudium“ sako: „Kai vidinis gyvenimas apsiriboja vien savais interesais – nebelieka vietos kitiems, nebeįsileidžiami vargšai, nebegirdimas Dievo balsas, nebeįtamas Dievo meilės džiaugsmas. Parapija yra Bažnyčios buvimas teritorijoje, Dievo žodžio klausymosi, augimo krikščioniškuoju gyvenimu, skelbimo, dosnios meilės, adoracijos ir šventimo aplinka.“ Popiežius Pranciškus ragina ir kviečia parapijų bendruomenes:

- Šauktis Šventosios Dvasios atnaujinti, supurtyti Bažnyčią, paskatinti drąsiai išeiti iš už savo sienų.
- Susitikti Kristų vargšuose.
- Leistis būti jų evangelizuojamiems.
- Įkelti vargšus į Bažnyčios kelio vidurį.

Grupelėse nagrinėjome, kaip yra mūsų parapijos bendruomenėje: ar mes (tiek asmeniškai, tiek bendruomeniškai) vis dar esame susitelkę į save, ar jau stengiamės atsigręžti ir „išeiti“.

„Carito“ principai / gairės:

- Ne deleguotas veikimas, bet žmonių dalyvavimas.
- Ne pavienis asmeninis meilės veikimas, bet bendruomenės meilės patirtis, kuri tampa liudijimu.
- Ne papildomas ar pridėtinis veiksmas, bet kultūros keitimas kovai su skurdu ir neteisingumu. Tai – meilės politika.
- Ne tik socialinė, bet ir evangelizacijos bei skelbimo linija, neatskiriama pastoraciniame bendruomenės gyvenime.
- Ne vadybos vystymas, bet asmeninės ir bendruomeninės atsakomybės skatinimas.

Grupelėse aptarėme, teikėme siūlymus, ką daryti, kad bendruomenėse būtų gyva vieno kūno patirtis, vienas kito gyvenimo pažinimas ir pagalba, bendruomenė būtų jautri vargšams, tarnavimas taptų bendruomenine užduotimi, kenčiantis būtų adoruojamas kaip Kristus, vargšai atsidurtų Bažnyčios centre.

LAUKIMAS

*Dar pranašas Jonas mums tyruose šaukė
„Taisykit ir tiesinkit Dievui kelius,
Ateina Mesijas, kurio visi laukiame,
Nevertas Jam kurpių atrišt dirželius!“*

*Atėjęs į žemę, Visatos Kūrėjau,
Per širdį Marijos tvartely gimei.
Didžiulės pilies ir tarnų neturėjai,
Gyvendamas šičia visiems tarnavai.*

*Tu ištiesi ranką, ir vėtra nurimsta,
Tu praveri burną – nuščiūva visi,
Prie rūbo kraštelio ligoniai palinksta –
Jie prakalba, regi, išeina sveiki.*

*Tą tyliąją naktį, kai angelų minios
„O sveikas užgimęs“ – giedos prakilniai,
Tegul išsiverš iš žmonijos krūtinės
„Tau sielos ir širdys, ir mūsų darbai.“*

*O ačiū už tą nesibaigiančią meilę,
Už auką kasdienę altoriaus tyloj,
Už saulę, kas rytą nušviečiančią žemę,
Už versmę gerumo iš rankos Tavo.*

Genovaitė Ražanienė

Ištrauka iš *Michael White ir Tom Corcoran* knygos „Katalikiškos parapijos istorija. ATSTATYK: tikinčiųjų pažadinimas, prarastųjų paieška, pastangos, kad Bažnyčia būtų reikšminga“

..... Knygos pradžia ankstesniuose laikraščio numeriuose (nuo 2014 m. gegužės mėn. Nr. 29)

8. Žinia turi būti reikšminga

Mokyk, džiugink, judink. (Ciceronas)

Vienas žymiausių pamokslininkų krikščionybės istorijoje, šv. Augustinas, buvo pirmasis, kuris tiesiogiai panaudojo Cicerono retorikos principus (mokyk, džiugink, judink) krikščioniškame pamokslavime. Augustinui pamokslavimas yra pamatinis Bažnyčios darbas ir jo tikslas yra įtraukti ir mokyti žmones Dievo žodžiu, tam kad jie *keistųsi*. Būtent tai mes matome nuo pat pradžių apaštaluose, kurie sekė Jėzaus jiems duotu pavyzdžiu: jie įtraukė ir mokė žmones siekdami, kad jie pasikeistų ir taptų labiau panašūs į Kristų. Būtent tai. Dievo žodis turi galią pakeisti žmones.

Bažnyčios istorijoje didieji reformų laikotarpiai pasižymėjo atnaujintu pamokslavimu. Dominikonų ir pranciškonų atsiradimas, reformacija ir kontrreformacija, jėzuitų judėjimas, Bažnyčios misionieriškos pastangos Šiaurės ir Pietų Amerikoje, Azijoje, Afrikoje ir mūsų dienomis šiandien labiau evangeliškai mąstančios katalikų bendruomenės – tai pasėka efektyvaus ir reikšmingo pamokslavimo pastangų.

Kintančiose epochose iš naujo atrandama pamokslavimo svarba Bažnyčios gyvenime ir atnaujinta pirmumo teisė jam Bažnyčios veikloje.

DIEVO ŽODŽIO STALAS

Vatikano II Susirinkimas palydėjo į šiandienio katalikų atsinaujinimo kelią:

„Idant tikintiesiems būtų dosniau paruoštas Dievo žodžio stalas, tebūnie plačiau atidarytos Biblijos lobynų durys, kad per nustatytą metų skaičių būtų perkaitoma žmonėms svarbesnioji Šventojo Rašto dalis.

Labai rekomenduotina homilija, kaip pačios liturgijos dalis, kurioje per liturginius metus, remiantis šventuoju tekstu, aiškinami tikėjimo slėpiniai ir krikščioniškojo gyvenimo taisyklės.“

Krikščionys katalikai tai vadina „homilija“, krikščionys protestantai – „pamokslu“. Mes tai pavadinsime „žinia“. Kiekvieną savaitę kelias minutes mes dalinamės gyvenimą perkeičiančia Jėzaus Kristaus

Evangelija. Tai precedento neturinti galimybė padėti Bažnyčios nariams žengti gilyn. Šalia sakramentų Dievo žodžio skelbimas yra vienas svarbiausių dalykų, kuriuos galite daryti, kad augintumėte mokinius, ir tai yra dar svarbesnis dalykas, norint pasiekti nutolusius. Nutolusiems žmonėms, o taip pat ir tiems, kurie yra nauji mokinytės kelyje, sekmadienio žinia yra visos sekmadienio patirties *lemiamas* elementas, nes jie dar nesupranta ir nevertina Eucharistijos. (Kitais žodžiais tariant, tai, kas pasakyta yra svarbiau, nei tai, kas vyksta.)

Kai mes pirmą kartą atėjome į parapiją, to nesupratome. Savaitė po savaitės atiduodavome sakyklą bet kam, kas tik atvykdavo pagelbėti mums savaitgalio Mišiose. Kad ir ką jie nusprendavo pasakyti, buvo jų pačių reikalas ir mums tiko, svarbiausia, kad neviršytų aštuonių minučių laiko limito. Dažniausiai mes net nežinodavome, ką jie sako, o kartais, kaip pastebėjome, būdavo pasakomos ir konfliktuojančios ar netgi viena kitą paneigiančios žinios. Per keletą metų aptikome, kad mūsų pamokslininkai ir jų pamokslavimas įtildavo į vieną arba kelis iš šių stilių:

1. Biblijos studijos tikintiesiems

Kadangi Vatikano II Susirinkimas drąsino katalikus geriau pažinti Šventąjį Raštą, vėlesniais dešimtmečiais daugelis pamokslininkų pradėjo iš tiesų giliai analizuoti tekstus. Žinoma, tai didelis pasiekimas. Tačiau pas mus buvo vienas pamokslininkas, kuris visą savo homiliją tik tam ir skirdavo – egzegezei ir teksto kritikai. Kai kuriems bažnyčios lankytojams tai patiko, nes tai juos domino (arba netgi padėjo jiems jaustis protiniais), tačiau nutolusiems žmonėms toks pamokslavimas labiau panašėjo į graikų kalbą.

2. Bažnyčia plepa bažnyčios moterėlėms

Smalsios naujienos, apkalbos, vidiniai juokeliai, kurie užima Dievo žodžio vietą apibūdina šį stilių. Nutolusiems tai neabejotinas priminimas, kad jie šitam rateliui nepriklauso.

2015 m. lapkričio mėn. Krekenavos, Upytės ir Vadaktėlių parapijų pajamos

Rinkliavos	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienio rinkliava (11-01) (Visų Šventųjų iškilmė)	446,-	196,-	196,-
Sekmadienio rinkliava (11-08) (Upytėje – šv. Karolio Boromiejaus atlidai)	231,-	101,-	-
Sekmadienio rinkliava (11-15) (Krekenavoje – Švč. M. Marijos atlidai)	322,-	84,-	-
Sekmadienio rinkliava (11-22)	242,-	62,-	-
Sekmadienio rinkliava (11-29)	179,-	75,-	66,-

3. Pamokslai seminaristams

Kun. Michael: *Tai buvau aš, kai pasižiūriu atgal į savo pamokslavimą. Aš buvau išmokytas pamokslauti seminarijoje ir tų pamokų metu mano auditorija buvo kiti seminaristai. Daug teologijos, subtilūs teologiniai niuansai, įdomūs faktai apie liturgiją, didieji momentai Bažnyčios istorijoje – visa tai seminarijoje labai vertinama. Kartais homilijos, kurios patenka į šią kategoriją, – su visu sąžiningumu – gali būti tiesiog nuostabios ir tinkamoje vietoje (kaip kad seminarija) labai paveikios. Bet tokios rūšies pamokslai nutolusiems žmonėms siunčia ne tik aiškią žinią, kad jie čia nepriklauso, bet taip pat primena jiems, kodėl jie ir nenori čia priklausyti.*

4. Įtikinėjimas įtikėjusių (Taip, „pamokslavimas chorui“)

Pažįstame kunigą, kuris kiekvieną savaitę karštai skelbia tai, ką jo bendruomenė tikisi išgirsti ir jau seniai tuo tiki. Aišku, kad tokia žinia bus gerai priimta žmonių, kurie jau yra bažnyčios suoluose, bet jeigu jūs visada sakote žmonėms tai, ką jie *nori* girdėti, vietoj to, ką jiems *reikia* girdėti, galite būti tikri, kad jūs neskelbiate viso Dievo žodžio. Tai formulė, kuri užtikrina, kad jūs nepadedate žmonėms augti. Buvo vienas kunigas, kuris nuolat skelbė kassekmadieninę Mišių lankymo prievolę ir tinkamo apsirengimo svarbą. Kostiumus ir kaklaraiščius vilkinti ir niekada sekmadienio Mišių nepraleidžianti minia buvo visada patenkinta ir laiminga išreikšdama savo „pasakyk jiems, kunige“ laikyseną. Vienintelė problema buvo ta, kad jie niekada nebuvo ten.

Į šią kategoriją mes taip pat įtraukiame politikos skelbimą. Kai kurie kunigai, ypač pabuvę ilgiau vienoje vietoje ir besidalinantys savo bendruomenės politinėmis nuostatomis (arba manantys, kad atspindi savo bendruomenės politines nuostatas), pamokslus panaudodavo savo politinei ar socialinei programai skelbti. Niekas kitas taip neatsutums nutolusių žmonių greičiau (net jeigu jie sutinka su tavo politinėmis pažiūromis), kaip politikavimas bažnyčioje.

5. Kabinėjimasis prie nesidominčių

Kun. Michael: *Man augant savo gimtojoje parapijoje, joje buvo susikaupusi didelė skola, kadangi statėme naują bažnyčią. Savaitė po savaitės klebonas įlipęs į sakyklą kiekvienam primindavo, kad reikia daugiau aukoti, bet tai aiškiai neturėjo jokio efekto.*

Pamokslininkas čia pasinaudojo kiekviena proga priminti bendruomenei jos trūkumus neefektyviu, tačiau tuo pat metu giliai demoralizuojančiu būdu. Esantieji šioje kategorijoje skalpuoja arba gėdina žmonės, siekdami priversti juos daryti tai, ko jie nenori. Jų pagrindinis argumentas yra prievolė ir kaltė. Deja, to neužtenka, kad motyvuotum nesidominčius žmones, ir niekas nėra labiau nesidomintys negu nutolę žmonės.

6. Vyrų klubo juokeliai

Vienoje parapijoje, kurioje mes kartais apsilankome, kunigas visada pradeda pasakydamas juoką. Visada! Visi jo juokeliai banalūs, kartais užgaulūs, dažnai pasikartojantys ir visiškai nevertingi. Jie neturi jokio ryšio su niekuo, išskyrus tai, kad padeda išlaikyti mitą, jog egzistuoja katalikiška kultūra, kurios iš tiesų seniai jau nebėra. Žinoma, jo kongregacija tai mėgsta. Į šią kategoriją galima įtraukti ir betikslių istorijų pasakojimą, filmų ir knygų apžvalgą bei išstėtą naujienų ar sporto žinių pristatymą.

Toks stilius mėgstamas „kuo greičiau tai užbaikime“ mąstyme. Kadangi tai, ką mes darome kaip susirinkusieji, yra tiktai prievolės išpildymas, pamokslininkas visiems daro paslaugą stengdamasis, kad tai būtų kuo mažiau skausminga. Šis stilius garantuoja teigiamą atsaką iš aukų rinkėjų po Mišių, kai jie sako: „Tai buvo geras, kunige!“ (vaikinių klubo juokeliai). Nutolusiems žmonėms, kurie nejaučia jokio prievolės jausmo, toks paviršutiniškas linksminimas yra bevertis (ir netgi gėdingas). Be to, jis tik patvirtina jų nuomonę, kad nėra ko vertingo ir tikėtis bažnyčioje.

7. Persistengimas

Vienas mūsų žinomas kunigas buvo tikras artistas: jis dainavo, jis šoko, jis pasakojo istorijas, jis galėjo priversti jus juoktis ar verksti ir norėti dar. Puikiai atliekamas darbas, didis talentas, tačiau žinia nuolat buvo apie jį: jo problemas, jo rūpesčius, jos šunį (jis netgi kelis kartus buvo jį atsivedęs). Nutolę žmonės tikriausiai mėgo tai, kaip ir kiekvienas (ypač šunų mylėtojai), bet jie nei kiek nepriartėjo prie Dievo žodžio.

8. Fonograma

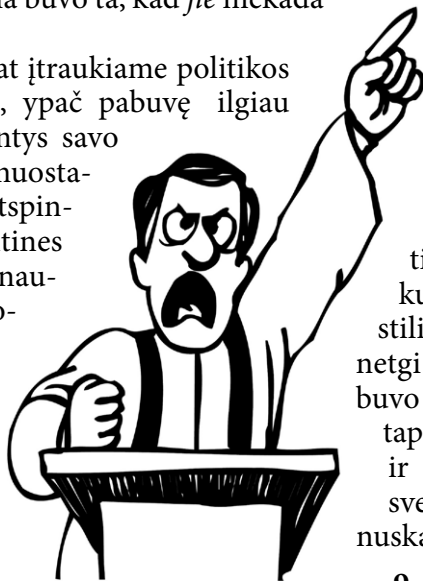
Supakuoti pamokslai! Turime mintyje patirtis, kurių pamokslininkas nepatyrė, išvadas, kurių jis greičiausiai net nesupranta, kalbėjimą stiliumi, kuris tikrai yra ne jo, šis vargšas kunigėlis netgi naudojo žodžius, kurių nemokėjo ištarti. Jis buvo malonus žmogus, bet jo pasirodymas sakykloje tapdavo dūsavimų laiku visiems: ir bažnytiniais, ir nebažnytiniais žmonėms. Turime mintyje svetimų pamokslų sakymą, arba greičiau, nevykusį nuskaitymą.

9. Likučių naudojimas

Nepaliaujamai naudojama jau panaudota medžiaga, kad ir jo paties kažkada sugalvota. Jeigu kunigui nerūpi atsinaujinti, kodėl tai turėtų rūpėti nutolusiems?

10. Įsivaizduokime (aš turiu jums žinią)

Savaitė po savaitės vienas kunigas suvaidindavo. Tikrai, jis tą darydavo. Jis paprasčiausiai neturėjo jokios žinios. Niekada nesiruošdavo pamokslams ir niekada neturėdavo, ką pasakyti. Vietoj to jis kalbėdavo iš galvos, kartodamas tas pačias aksiomas ir priežodžius apie Dievą, kurie galiausiai nieko nereikšdavo. Tai buvo kaip burbulų pūtimas – pamėgink juos sugaudyti. Jo homilija atrodydavo kaip kažkas, o iš tiesų būdavo niekas. Jis nuolat pradėdavo savo abejotinus teiginius žodžiais:

„Mūsų Dievas yra...“ Ir jis visada palikdavo klausytoją su jausmu, kad mūsų Dievas yra daugiau mažiau niekas. Ši frazė tapo tokia atstumianti, kad nutolusieji jos vengia kartu su visais kitais.

11. Vieša išpažintis arba viešas gyrimasis

Kai kurie pamokslininkai naudoja sakyklą, kad nusimestų nuo savęs juos slegiančią rūpesčių, jų trūkumų ar klaidų naštą.

Kun. Michael: *Klebonas, kurį aš pažinojau, buvo – su visa pagarba – gyjantis alkoholikas. Bet kiekvieną sekmadienį mes girdėdavome tą pačią jo priklausomybės atsiradimo ir išgijimo istoriją. Tikriausiai tai buvo naujina jam pačiam ir galbūt kitiems, bet tai neturėjo nieko bendro su Dievo žodžiu.*

Iš kitos pusės, pamokslininkas gali naudoti sakyklą kaip progą didžiuotis savo pasiekimais arba stengtis atrodyti protingu ir svarbiu. Kunigas, kurį mes

pažinojome, reguliariai primindavo bendruomenei apie savo apdovanojimus, mokslinius laipsnius, vis kartodavo graikiškas ir lotyniškas sentencijas, kurias buvo išmokęs mintinai. Tai buvo absurdiškas gyrimasis, bet tuo pačiu varginantis ir kartu beprasmis. Jis nesuprato, kad niekam tai nerūpi. Ir kodėl turėtų rūpėti? Be to, pompastiškumas ir puikybė sakykloje yra tai, ko daugelis nutolusių žmonių neapkenčia organizuotoje religijoje.

12. Tiesiog būkime draugais

Tai buvo kunigas, kuris vaikščiojo pirmyn ir atgal bažnyčios viduriu, nusiimdavo akinius, kad nusišluostytų ašaras, ir kreipdavosi į kiekvieną švelniu aksominiu balsu. Jo žinia buvo: „Mes visi esame draugai.“ Nieko tame blogo, tol, kol Evangelijos žinia neprilyginama jautimuisi gerai ar buvimu laimingiems. Tai tuščia, ir iš tiesų nepadrąšina nutolusių, kurie į bažnyčią ateina ieškoti ne draugų, bet Dievo.

..... Tęsinys kitame numeryje

110 METŲ, KAIP VAIŽGANTAS IŠKELTAS IŠ VADAKTĒLIŲ PARAPIJOS

Vilniaus žinios. 1905, Nr. 270, p. 2, 3

Ankštas mūsų kampelis, bet darbštus.

Patys Vadaktėliai nelabai malonų ant keleivio daro įspūdį. Viduryje plataus lauko ant kalnelio stovi medžio bažnytėlė, kuri per keliolika metų buvo neaprūpinta ir apleista iš priežasties kunigų nerūpestingumo. Mūsų laiminguose 1902 metuose atvyko į tą lauželį vienas iš garbingiausių Lietuvos kunigų, kunigas Juozas Tumas. Tas tiek pasidarbavo ir privargo mūsų tamsiame kampelyje, kad iš tikrųjų galima jį milžinu pavadinti. Nekalbant jau, kaip jis atnaujino bažnytėlę. Švietė savo parapijos žmones, nesigailėdamas triūso, kitą kart dalinosi paskutiniu su savo neturtėliais broliais. Džiaugėsi parapijonys ir aplinkiniai turėdami savo tarpe tokį vadovą – tik štai reikia mums su juo atsisveikinti. Perkelia jį iš Vadaktėlių į netolimą Sidabravos parapiją. Tenai, kaip girdėti, jam bus geriau negu pas mus, nes mūsų parapijėlė labai menka. Nors

gaila mums persiskirti su kunigu Tumu, bet tegu laimingai važiuoja, jeigu jam tik geriau ten bus.

Seniai jis buvo vertas geros parapijos, seniai reikėjo pagerinti jo būvį, bet pas mus mažai tėra teisybės. Mūsų aukštesnioji dvasininkija (skurdu darosi atsiminus) kiekvieną lietuvių kunigą, kuris tik nori prikelti savo brolius, stengiasi įvairiais būdais nužeminti, prispausti, o ne kaip priderėtų jam, atjausti ir padėti. Nuo širdies tai linkime kunigui Tumui pasisekimo jo naujoje vietoje tarp naujų žmonių, kurie lai jį taip myli, kaip myli visa Lietuva, kur tik jį žino.

Parapijonys

Melskime Šventosios Dvasios per popiežių Pranciškų paskirti mums naująjį Panevėžio vyskupą, kuris ganytų mus Jėzaus Kristaus išmintimi ir meile.

METŲ VAINIKAS

*Metus vainikuoja Kalėdos,
Daugeliui - tai rūpesčiai, bėdos,
Reikia pripirkti daug dovanų,
Paruošt dvylika patiekalų.*

*Tikros prasmės Kalėdų nėra,
Tuščio šurmulio ji užgožta,
O juk tai laikas labai brangus –
Žemėn ateina Dievo Sūnus.*

*Ar linkėjimą girdim visiems:
„...ramybė jo mylimiems žmonėms“.
Juk Jis karštai visus mus myli,
O mūsų širdys visad tyli.*

*Apie esmę šventės nemąstom,
Po miestų Akropolių lakstom,
Atvirukai paštais keliauja,
Prie eglėlių vaikai pramogauja.*

*Jei nesuvokiam šitos prasmės,
Sielai tikrai nebus šventės,
O liūdesys, pasiekęs širdį,
Paklaus: „Žmogau, ar ką nors girdi?“*

*Atverkim savo širdis Jėzui,
Tuomet ir bus mūsų Kalėdos,
O Jis atneš mums šviesą, rimtį,
Meilę, Tikėjimą ir Viltį!*

Julius Gvergždys

MISERICORDIAE VULTUS

Bulė dėl Gailestingumo ypatingojo jubiliejaus paskelbimo

4. Gruodžio 8-ąją pradžios data parinkau todėl, kad ši diena naujausioje Bažnyčios istorijoje labai reikšminga. Šventąsias duris atversiu praėjus lygiai penkiasdešimčiai metų nuo Vatikano II Susirinkimo pabaigos. Bažnyčia jaučia poreikį išlaikyti šio įvykio atminimą gyvą. Tą akimirką prasidėjo naujas jos kelias istorijoje. Susirinkimo tėvai stipriai – kaip tikrą Dvasios dvelksmą – pajuto būtinybę savo meto žmonėms suprantamiau kalbėti apie Dievą. Sienos, pernelyg ilgą pavertusios Bažnyčią privilegijuota tvirtovė, buvo nuverstos ir atėjo metas naujai paskelbti Evangeliją. Prasidėjo naujas nuolatinės evangelizacijos etapas. Visiems tikintiesiems iš naujo teko pareiga karščiau ir įtikinamiau liudyti savo tikėjimą. Bažnyčia pajuto atsakomybę būti pasaulyje gyvu Tėvo meilės ženklu.

Į galvą ateina Susirinkimą pradėdant šventojo Jono XXIII ištarti reikšmingi žodžiai, kuriais popiežius nurodė Susirinkimo kryptį: „Šiandien Kristaus Sužadėtinė mieliau norėtų taikyti ne griežtumo ginklus, bet gailestingumo vaistus. <...> Katalikų Bažnyčia, šiame visuotiniame Susirinkime laikydama aukštai iškelusi katalikiškosios tikėjimo tiesos deglą, trokšta pasirodyti esanti visus labai mylinti, gera, kantri, gailestingumo ir gerumo nuo jos atsiskyrusiems vaikams kupina motina“. Užbaigdamas Susirinkimą panašiai kalbėjo ir palaimintasis Paulius VI: „Veikiau norėtume pabrėžti, kad šio mūsų Susirinkimo religija pirmiausia buvo gailestingoji meilė <...>. Susirinkimo dvasingumo paradigma tapo senas pasakojimas apie samarietį. <...> Iš šio Susirinkimo šiuolaikinio žmogaus pasaulio link plūstelėjo meilės ir susižavėjimo banga. Klaidos, žinoma, buvo pasmerktos, nes meilė to reikalauja ne mažiau nei tiesa, tačiau asmenų atžvilgiu

būta tik išpėjimo, pagarbos ir meilės. Vietoje slegiančių diagnozių siūlytos gydymosios priemonės; vietoje niūrių prognozių Susirinkimas šiuolaikiniam pasauliui siuntė pasitikėjimo kupinas žinias. Ne tik paisyta jo vertybių, bet ir į jas buvo pagarbiai atsižvelgta, jo pastangos patvirtintos, siekiai apvalyti ir palaiminti. <...> Norėtume pabrėžti ir dar vieną dalyką: viso turtingo mokymo tikslas tėra vienas – tarnauti žmogui, kad ir kokio būvio jis būtų, kad ir kokios negalios jį kamuotų, kad ir kokių poreikių jis turėtų“.

Pro Šventąsias duris įeisime kupini dėkingumo už tai, ką Bažnyčia gavo, ir jausdami atsakomybę dėl mūsų laukiančios užduoties. Žengsime visiškai pasitikėdami, kad mus lydi prisikėlusio Viešpaties, ir toliau palaikančio mus mūsų kelionėje, Jėga. Šventoji Dvasia, kreipianti tikinčiųjų žingsnius į bendradarbiavimą su Kristaus įvykdytu išganymo darbu, tegu Dievo tautą globoja bei palaiko padėdama jai apmąstyti gailestingumo veidą.

5. Jubiliejaus metai pasibaigs 2016 m. lapkričio 20-ąją, per Kristaus Karaliaus liturginę iškilnę. Užverdami tą dieną Šventąsias duris, būsime kupini dėkingumo Švenčiausiajai Trejybei už tai, kad ji mums dovanojo tokį ypatingą malonės metą. Tada Bažnyčios gyvenimą, visą žmoniją ir neišmatuojamą kosmosą patikėsime Viešpačiui Kristui, prašydami jo išlieti savo gailestingumą kaip ryto rasą, kad visi artimiausioje ateityje imtųsi kurti vaisingą istoriją. Labai trokštu, kad ateinantys metai būtų persmelkti gailestingumo mums artinantis prie kiekvieno žmogaus ir nešant jam Dievo gerumą ir švelnumą! Visus, tikinčiuosius ir toli esančiuosius, tepasiekia kvapnūs gailestingumo aliejus kaip Dievo Karalystės, jau esančios tarp mūsų, ženklas.

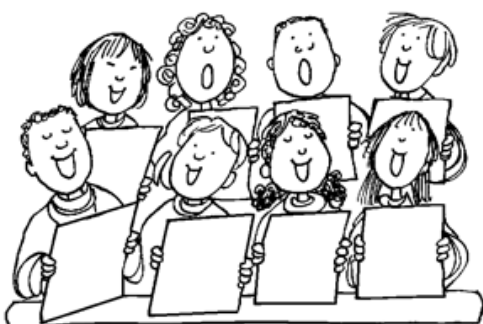
ŠVENTOJO TĖVO INTENCIJOS

Gruodžio mėnesiui:

- Kad kiekvienas patirtų gailestingumą Dievo, kuris nepavargsta atleisti. (B – popiežiaus bendroji intencija)
- Kad šeimoms, ypač kenčiančioms, Jėzaus gimimas taptų tikros vilties ženklu. (E – popiežiaus evangelizacijos intencija)

Sausio mėnesiui:

- Kad nuoširdus dialogas tarp skirtingų religijų žmonių duotų taikos ir teisingumo vaisių. (B)
- Kad per dialogą, brolišką meilę ir Šventosios Dvasios malone būtų įveikti krikščionių nesutarimai. (E)

KVIETIMAS GIEDOTI KREKENAVOS BAZILIKOS CHORE

Bazilikos choras kviečia prisijungti visus, norinčius į parapijos gyvenimą įsitraukti per svarbią ir reikalingą giedojimo tarnystę. Dėl dalyvavimo kreiptis į choro vadovę Ritą sekmadieniais po šv. Mišių.

PAMALDŲ LAIKAS**Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje**

Sekmadeniais, šeštadieniais 12 val.
 Atlaidų 15-omis mėn. dienomis 10 ir 12 val.
 Antradieniais–ketvirtadieniais 8 val.
 Penktadieniais 18 val. (su jaunimu)

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadeniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Gruodžio 25 d. (šv. Kalėdos) 12 val.

Krekenavos slaugos ligoninėje

Sausio 6 d. 15 val.

Informacija piligrimams. Dėl apsilankymų bazilikoje prašome susitarti iš anksto paskambinus į klebonijos raštinę.

Trečiadieniais 18 val. parapijos namuose vyksta **Šventojo Rašto studijos**.
 Kviečiame į gilesnį Dievo žodžio pažinimą!

Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje
 pirmąjį mėn. sekmadienį 9–12 val.
 atlaidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.

Ateikite, pasarbinsime Viešpatį!

Pirmąjį mėn. ketvirtadienį 8 val. sudėtinės šv. Mišios už mirusiuosius (aukų dėžutė kairėje pusėje prie Marijos statulos).

Marijos legiono nariai renkasi šeštadieniais po šv. Mišių parapijos namų bibliotekoje.

Kviečiame apsilankyti Krekenavos parapijos namuose esančioje **bibliotekoje**.
 Darbo laikas: šeštadieniais ir sekmadieniais 13–15 val.
 Esant poreikiui, dėl knygų pristatymo į namus kreiptis į Marijos legiono narius ar susitarti parapijos raštinėje.

Visą advento laikotarpį galite įsigyti **kalėdaičių ir „Carito“ žvakelių**.

Jie bus ne tik svarbi jūsų Kūčių stalo dalis: įsigydami žvakeles tampate ir akcijos „Gerumas mus vienija“ dalyviais, taip paremdami skurstančius, smurtą ar prievartą patiriančius, vienišus, slaugos ir globos reikalingus žmones. Sekmadeniais žvakelių ir kalėdaičių galima įsigyti bazilikos gale prieš ar po šv. Mišių, nuo antradienio iki šeštadienio – raštinėje darbo valandomis.

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. dr. Gediminas Jankūnas

Klebonijos raštinė

Bažnyčios g. 18, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
 tel.: +370 620 20989, (45) 59 32 58
 www.krekenavosbazilika.lt
 el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com
 sąsk. nr. LT457300010002378753
 įm. kodas 191260418

Raštinės darbo valandos

II–VI 9–15 val.

I ir **VII** raštinė nedirba

Parapijos referentė ir vargonininkė

Rita Juozėnaitė, tel. +370 656 39249

Krekenavos parapijos zakristijonas

Algirdas Pogužinskas, tel. +370 620 66136

Krekenavos parapijos religinio ugdymo vadovė

katechetė Svajonė Lapiniauskienė, tel. +370 615 53708

Krekenavos „Carito“ vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Pogužinskienė, tel. +370 611 88035

Krekenavos parapijos jaunimo koordinاتورius,**Upytės ir Vadaktėlių parapijų zakristijonas**

Kęstutis Lapiniauskas, tel. +370 622 10859

Marijos Legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. +370 616 05378

Krekenavos Gyvojo Rožinio būrelis

Gema Plėštytė, tel. +370 605 81765

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

ses. Inga Margevičiūtė PAMI, tel. +370 683 95325

Upytės parapijos vargonininkė

Pranutė Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. +370 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje: Kęstutis Lapiniauskas

Nešti pas ligonius: Ramutė Valikonienė

Upytės bažnyčioje: Tadas Grybas

2015 m. lapkritį pakrikštytieji**Krekenavos parapijoje**

Laura Stravinskaitė

Upytės parapijoje

Matas Švelnė

2015 m. lapkritį iškeliavusieji į Amžinybę**Krekenavos parapijoje**

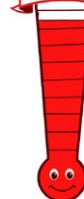
Elena Kozlovskienė, 72 m.

Rimantas Grinkas, 57 m.

Prisiminkime
 Jus maldose.

25 000 €

21 500 €

Dėkojame už Jūsų aukas parapijos namų įrengimo skolai sumažinti.

Paukoti galima raštinėje darbo valandomis, sekmadieniais bazilikos gale ar pervedant pinigus į parapijos banko sąskaitą (LT45 7300 0100 0237 8753, AB „Swedbank“).

Laikraštėlį leidžia redakcinė kolegija už parapijiečių aukas. Dėkojame už Jūsų paramą! Kitą numerį numatoma išleisti iki vasario 12 d. Lauksime Jūsų straipsnių el. paštu bazilikoslaikrasciui@gmail.com iki vasario 8 d.